

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Kolovrat, ČM spol. s r. o., IČO 47252561**
sídlem Sportovní 219, 391 55 Chýnov
zastoupena advokátem JUDr. Miroslavem Mikou
sídlem Národní třída 365/43, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2020, čj. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalobkyně se na soud obrátila, neboť jí žalovaný nevyplatil dotaci.
2. Žalobou podanou k zdejšímu soudu 4. 1. 2021 se domáhá zrušení výše uvedeného rozhodnutí. Jím žalovaný nevyhověl žalobkyniným námitkám a potvrdil své opatření z 6. 8. 2020. Tímto opatřením žalovaný zkrátil o 100 % částku, kterou žalobkyně požadovala k vyplacení. Měl za to, že výdaje, které žalobkyně uplatnila, nejsou způsobilé, neboť vznikly před podáním žádosti o podporu.
3. Žalobkyně je přesvědčena, že žalovaný dostatečně nezohlednil specifičnost jejího případu.
4. Žalobkyně podala 13. 8. 2018 žádost o dotaci v operačním programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014-2020, IV. program podpory Úspory energie (dále jen „první žádost“). Žalovaný řízení o první žádosti zastavil, proti čemuž se žalobkyně bránila správní žalobou. Po jejím podání zaslal ředitel příslušného odboru žalovaného žalobkyni přípis, v němž uvedl, že žádost o podporu lze podat znovu, neboť na dotační výzvu je

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

alokována vysoká částka, která zajišťuje dotace fakticky každému projektu. Žalobkyně tento přípis vyhodnotila jako snahu o smírné vyřešení věci, řídila se návrhem žalovaného, svoji správní žalobu vzala zpět a podala obsahově shodnou žádost o dotaci (dále jen „druhá žádost“). Druhá žádost se tedy týkala nezměněného projektu, který obsahoval i shodné způsobilé výdaje. Žalovaný druhé žádosti vyhověl, následně však vydal výše uvedené opatření, kterým požadovanou částku zkrátil o 100 %.

5. Žalobkyně předně namítá, že způsobilost výdajů měl žalovaný posoudit s ohledem na podání první žádosti. Postup žalovaného je v rozporu s veřejným zájmem a nezohledňuje okolnosti jejího případu. Žalovaný nedbal souladného postupu mezi první a druhou žádostí, ačkoliv je zřejmé, že materiálně se jedná o jednu žádost. Žalovaný uvedl žalobkyni v omyl ohledně dalšího možného postupu, přičemž žalobkyně se řídila doporučením žalovaného. Přípis ředitele odboru je zjevně reakcí na podanou správní žalobu a naznačuje řešení celé situace. Za následné zkrácení dotace a pochybení žalovaného se ředitel dokonce následně i sám omluvil. Žalovaný svým postupem nešetřil práva žalobkyně a její dobrou víru, kterou svým jednáním sám založil. Žalovaný žalobkyni dostatečně nepoučil, ačkoliv je to jeho povinností. Pokud by žalovaný žalobkyni sdělil, že žádosti nebude vyhověno, neboť náklady již byly vynaloženy, tak by žalobkyně samozřejmě žalobu zpět nebrala.
6. Dále žalobkyně namítla, že žalovaný nesprávně užil možnost svého správního uvážení. Krácení dotace totiž není povinností žalovaného, ale pouze možností. Žalobkyně neporušila žádné ustanovení právního předpisu a dodržela účel dotace. Případ žalobkyně je zcela specifický, k čemuž měl žalovaný přihlédnout. Žalovaný v opatření nijak nevyložil, proč ke specifické situaci nepřihlédl. Ani v napadeném rozhodnutí svůj postup neosvětlil, ačkoliv to žalobkyně výslovně namítala. Tato vada činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
7. Nad rámec výše uvedených stěžejních námitek žalobkyně závěrem žaloby uvedla, že nesouhlasí s tím, jak žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil chybnost první žádosti. Nesouhlasí ani s tím, že žádost o přezkum rozhodnutí o první žádosti podala opožděně.

II. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.
9. Zdůraznil, že přípis ředitele měl neformální charakter a žalovaný ho zaslal žalobkyni mimo správní řízení. V přípisu se neuvádí, že nová žádost nemusí splňovat dotační podmínky. Ba naopak. Žalovaný neuvedl žalobkyni v omyl a v přípisu jednoznačně odkázal na standardní hodnotící proces.
10. K samotnému nevyplacení dotace žalovaný uvedl, že z dotační výzvy, příslušných evropských předpisů i rozhodnutí o poskytnutí dotace jasně vyplývá, že způsobilé výdaje jsou pouze ty, které vznikly po podání žádosti. Žalobkyně požadovala proplatit výdaje, které vznikly před podáním žádosti, proto jí byla dotace krácena. Žalovaný musí přistupovat ke všem žadatelům stejně a je povinností žalobkyně, aby dodržovala dotační podmínky. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi žalobkyninými námitkami.

III. Replika žalobkyně

11. Žalobkyně zaslala k vyjádření žalovaného repliku, v níž setrvala na své žalobní argumentaci. Zdůraznila, že žalovaný nemůže potupovat při vyplácení dotace libovolně.

Ve věci žalobkyně nebyl z materiálního hlediska důvod pro krácení dotace a žalovaný nijak neodůvodnil, proč přesto ke krácení přistoupil.

12. Žalobkyně dále uvedla, že první žádost splňovala všechny podmínky. V tomto ohledu odkázala na svoji argumentaci ve správní žalobě proti zastavení řízení o první žádosti. Žalovaný se snaží řízení o první žádosti bagatelizovat a pomíjí materiální stránku celé věci.
13. Přípis ředitele odboru byl zaslán v rámci řízení o první žádosti, o čemž svědčí předmět přípisu, který odkazuje na registrační číslo projektu a zastavení řízení o první žádosti. Jeho obsah nelze interpretovat jinak, než jako nabídku řešení vzniklé situace a cesty k úspěšnému získání dotace. Tak to bez pochyby zamýšlel i ředitel odboru, který se za následné krácení dotace omluvil.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze spisového materiálu soud zjistil následující podstatné skutečnosti.
15. Žalovaný vyhlásil 29. 6. 2018 výzvu IV. programu podpory Úspory energie v rámci Operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014-2020. Ve výzvě uvedl, že způsobilé výdaje musí vzniknout nejdříve v den přijatelnosti projektu – tj. v den podání žádosti o podporu [bod 5.1 písm. c) výzvy]. Způsobilými výdaji nejsou výdaje vzniklé nebo uhrazené před datem přijatelnosti projektu, vyjma výdajů na projektovou dokumentaci, energetický posudek a/nebo výdajů na organizaci výběrového řízení podpořeného v režimu de minimis [bod 5.3 písm. b) výzvy].
16. Žalobkyně požádala 25. 4. 2019 druhou žádostí o podporu ve výši 1 509 350,49 Kč pro projekt ekologizace zdroje tepla ve svém areálu v Chýnově. V anotaci uvedla, že v rámci projektu dojde k výměně stávajících uhelných kotlů za nové ekologické plynové kotle s vyšší účinností. Jako předpokládané datum zahájení uvedla 25. 4. 2019 a předpokládané datum ukončení 31. 12. 2020.
17. Rozhodnutím z 21. 4. 2020, platným od 14. 6. 2019, žalovaný rozhodl o druhé žádosti tak, že žalobkyni bude poskytnuta dotace ve výši 1 509 350,49 Kč. V rozhodnutí uvedl, že o čerpání dotace rozhoduje žalovaný na základě podané žádosti o platbu (Hlava I, čl. II, odst. 1 dotačního rozhodnutí). Způsobilé jsou pouze ty výdaje, jež splňují podmínky uvedené v Pravidlech způsobilosti a publicity. Prvním dnem způsobilosti výdajů je 25. 4. 2019. Před tímto datem nemohou být práce na projektu zahájeny (Hlava I, čl. II, odst. 3 dotačního rozhodnutí). Žalovaný jako poskytovatel dotace je oprávněn dotaci krátit, pokud příjemce nárokuje nezpůsobilé výdaje (čl. VII, odst. 3 dotačního rozhodnutí). Žalobkyně jako příjemce dotace čestně prohlásila, že jí je znám právní rámec poskytování dotací, mj. nařízení Komise (EU) č. 651/2014 z 17. 7. 2014 (dále jen „nařízení GBER“). Také potvrdila, že byla s připraveným návrhem rozhodnutí před jeho vydáním seznámena [Hlava III, čl. I, odst. 1, písm. a) a b) dotačního rozhodnutí].
18. Přílohou rozhodnutí bylo též vymezení způsobilých výdajů, které odkazovalo mj. na nařízení GBER. Obecnou vlastností způsobilých výdajů je mj. jejich časové hledisko, které znamená, že způsobilým výdajem je pouze ten, který vznikl po datu přijatelnosti projektu (tedy dnem podání žádosti o podporu).
19. Žalobkyně požádala 16. 7. 2020 o platbu. V žádosti uvedla, že žádá o proplacení stavebních prací, projektové dokumentace, energetického posudku a nákladů na organizaci výběrového řízení. Z předložených dokladů vyplývá, že všechny nárokové výdaje vynaložila žalobkyně v druhé polovině roku 2018.

20. Oznámením ze 7. 8. 2020 žalovaný žalobkyni informoval o tom, že výdaje uvedené v žádosti o platbu byly zkráceny o 100 %. Důvodem krácení bylo nesplnění podmínky časového hlediska, neboť žádost o podporu byla registrována 25. 4. 2019 a účetní doklady k výdajům jsou datovány před tímto dnem.
21. Žalobkyně podala proti oznámení námitky s argumentací obdobnou nynější žalobní argumentaci. K námitkám přiložila rozhodnutí z 1. 2. 2019, kterým žalovaný zastavil řízení o její první žádosti. Důvodem pro zastavení byla skutečnost, že žalobkyně ani přes opakovanou výzvu nenapravila zjištěné nedostatky. Těmi byla skutečnost, že v obchodním rejstříku nebyly zveřejněny přílohy k účetním závěrkám.
22. Námitkám žalovaný nevyhověl napadeným rozhodnutím. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně porušila svoje povinnosti a uplatnila nezpůsobilé výdaje. Dopis ředitele odboru z 11. 4. 2019 byl pouze obecnou informací, kterou žalovaný nenavrhoval smír, ani to, aby žalobkyně vzala žalobu zpět. Žalovaný je přesvědčen, že svým postupem žalobkyni v omyl neuvedl. K možnosti nepřistoupit ke krácení dotace v rámci správního uvážení žalovaný uvedl, že v případě žalobkyně byla jednoznačně porušena podmínka způsobilosti výdajů a žalovaný je povinen dodržovat zásadu rovného přístupu ke všem žadatelům a příjemcům dotace.

V. Ústní jednání

23. Ve věci se 16. 9. 2021 konalo ústní jednání v souladu s § 49 s. ř. s. Žalobkyně setrvala na svém procesním návrhu. Shrnula skutkové okolnosti projednávané věci a zdůraznila, že žalovaný svým postupem porušil základní zásady správního řízení a vybočil z mezí správního uvážení. Žalobkyně je malou společností a prvotní důvod, pro který bylo řízení o první žádosti zastaveno, bylo pouze drobné a žalobkyně ho ihned napravila. Žalovaný na jednání setrval na své argumentaci i procesním návrhu. Žalobkyně znala dotační podmínky a žalovaný postupoval v souladu s nimi i právní úpravou
24. Soud na jednání provedl důkaz *přípisem ředitele odboru z 11. 4. 2019 a e-mailem ředitele z 14. 8. 2020* a zjistil z nich následující skutečnosti.
25. V *přípisu* ředitel odboru uvedl, že žalovaný zastavil řízení o první žádosti a podrobně popsal důvody, které k zastavení vedly. Uzavřel přitom, že první žádost byla vyřazena zcela v souladu s podmínkami dotační výzvy. V posledním odstavci dopisu ředitel upozornil žalobkyni na to, že příjem žádostí do dotační výzvy je otevřen až do 29. 4. 2019. Je proto možné žádost opětovně podat a dotaci získat, neboť alokovaná částka zajišťuje dotaci de facto každému projektu, který úspěšně projde hodnotícím procesem.
26. V následném *e-mailu* označuje ředitel *přípis* za formální povinnost a dodatek o možnosti podat žádost znovu za obecnou informaci. Upozorňuje, že nemůže vědět, zda žádost netrpí nějakou překážkou. Skutečnosti, že výdaje vznikly před podáním žádosti, si dle ředitele mohl všimnout projektový manažer při kontrole dokumentace k výběrovému řízení. Tuto dokumentaci však kontroluje specializované oddělení, které posuzuje pouze formální náležitosti. Ředitel vyslovil lítost nad tím, že manažer žalobkyni neupozornil na nedostatek dříve, a omluvil se za to, že věc došla až do oznámení o krácení. V závěru *e-mailu* vyjádřil ředitel přesvědčení, že informace o způsobilosti výdajů měla primárně žalobkyni poskytnout společnost, která pro ni žádost o dotaci zpracovávala.

VI. Posouzení věci soudem

27. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
28. Žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.
29. Žaloba není důvodná.
30. Soud se nejprve zabýval tím, zda žalovaný uvedl žalobkyni v omyl a jednal v rozporu s její dobrou vírou.
31. Ačkoliv to žalobkyně v žalobě výslovně neuvádí, hlavní část její argumentace směřuje k námitce, že žalovaný porušil její legitimní očekávání (žalobkyně hovoří o dobré víře). Toto očekávání měl žalovaný vytvořit svým jednáním po zastavení řízení o první žádosti.
32. Ochrana legitimního očekávání je zpravidla spojena se zavedenou správní praxí, která se může týkat i interpretace právních předpisů (srov. např. nálezy Ústavního soudu v kauze francouzských zaměstnanců a jejich účasti na sociálním pojištění – viz nálezy Ústavního soudu z 18. 11. 2010, sp. zn. IV. ÚS 3207/07, a judikatura citovaná v bodu 21 tohoto nálezu). Vždy je však nutné, aby správní praxe nebyla v rozporu se zákonem (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu z 13. 8. 2009, čj. 7 As 43/2009-52, a z 26. 3. 2014, čj. 9 Afs 66/2013-35).
33. K obdobným závěrům dospěla v dotačních věcech i judikatura Soudního dvora EU, z níž vyplývá, že legitimního očekávání se lze dovolávat tehdy, pokud orgán poskytl příjemci prostředků konkrétní ujištění. Tato ujištění však musí být v souladu s příslušnými normami (srov. rozsudky Soudního dvora z 9. 11. 2000, *Komise v. V Hamptaux*, C-207/99 P, bod 47 a judikatura v něm citovaná, a rozsudek z 25. 3. 2010, *Sviluppo Italia Basilicata*, C-414/08 P, bod 105 a násl.; ke stejným závěrům se následně přihlásil i rozsudek Nejvyššího správního soudu z 15. 8. 2012, čj. 1 Afs 15/2012-38, č. 2713/2012 Sb. NSS).
34. Legitimní očekávání může založit ve výjimečných případech i nesprávný názor správního orgánu vyjádřený v odůvodnění rozhodnutí (srov. nálezy Ústavního soudu z 2. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 216/18). Takto vzniklé legitimní očekávání však vyvěrá z dobré víry v akty veřejné moci, kterým svědčí presumpce správnosti. Legitimní očekávání nelze založit na jakékoliv informaci, kterou osobě poskytne správní orgán nebo jeho zaměstnanec.
35. Žalobkyně spojuje vznik svého legitimního očekávání s přípisem ředitele odboru. Jeho obsah však dezinterpretuje. Hlavním tématem přípisu je argumentace žalovaného, že řízení o první žádosti bylo zastaveno po právu. Teprve na konci je uvedena obecná informace, že v dotačním programu je dostatek prostředků a žádosti o podporu lze nadále podávat. Tento dovětek není nijak individualizován k projektu žalobkyně. Z přípisu ani nijak neplyne, že žalovaný žalobkyni zaručuje úspěch opakované žádosti. Naopak se výslovně zmiňuje o tom, že podpořeny budou v zásadě všechny projekty, které úspěšně projdou hodnotícím procesem. Přípis není návrhem na smír a žalobkyně v něm není ani náznakem nabádána, aby vzala zpět svou žalobu. Obsah přípisu nemohl založit legitimní očekávání žalobkyně, že bude úspěšná, pokud podá totožnou žádost o podporu.
36. Na tom nic nemění ani následný e-mail ředitele. Ten vysvětluje, že přípis byl obecným textem. Omlouvá se, nikoliv za to, že žalobkyni uvedl v omyl, ale za to, že nezpůsobilost uplatňovaných výdajů byla zjištěna pozdě.

37. Vzniku legitimního očekávání brání ještě další skutečnost. Pokud by ředitel odboru žalobkyni v přípisu zaručil úspěšnost její žádosti, byla by taková informace v rozporu s příslušnými normami i dotačními pravidly. Ty totiž jednoznačně vylučují možnost uplatnit jako způsobilé výdaje, které vznikly před podáním žádosti (srov. výše body 15, 17 a 18 odůvodnění). I samotné nařízení GBER v čl. 6 odst. 2 stanoví, že *podpora se považuje za podporu s motivačním účinkem, pokud příjemce předložil dotyčnému členskému státu písemnou žádost o podporu před zahájením prací na projektu nebo činnosti. Zahájením prací se rozumí buď zahájení stavebních prací v rámci investice, nebo první právně vymahatelný závazek objednat zařízení či jiný závazek, v jehož důsledky se investice stává nezvratnou, podle toho, která událost nastane dříve* (čl. 2 odst. 23 nařízení GBER). Ze správního spisu je zřejmé, že všechny žalobkyní uplatněné výdaje nastaly před podáním druhé žádosti; žalobkyně tuto skutečnost ostatně ani nespornuje.
38. Lze proto shrnout, že v případě žalobkyně není splněna ani jedna z podmínek pro vznik legitimního očekávání – žalovaný jí neposkytl konkrétní ujištění a ujištění konstruované žalobkyní by bylo zjevným porušením platné právní úpravy.
39. Nevytvořil-li žalovaný u žalobkyně legitimní očekávání, že její žádost bude úspěšná, nemohla mu z toho ani plynout povinnost přistupovat k první a druhé žádosti jako jedné kontinuální žádosti.
40. Řízení o první žádosti bylo pravomocně skončeno zastavením řízení o ní. Podáním druhé žádosti bylo zahájeno nové řízení. Z žádného ustanovení zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ani zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neplyne povinnost žalovaného posuzovat jako jeden celek novou žádost a předchozí žádost, o které se vedlo řízení, jež pravomocně skončilo a která je obsahově shodná s novou žádostí.
41. Správní řízení o žádosti je časově ohraničeno na jedné straně zahájením řízení a na straně druhé pravomocným skončením řízení o této žádosti. První okamžik nastává typicky podáním žádosti příslušnému orgánu (§ 44 odst. 1 správního řádu), druhý okamžik typicky vydáním rozhodnutí, které je účastníkovi oznámeno a nelze se proti němu odvolat (§ 73 odst. 1 správního řádu). Pravomocně skončené řízení může „obživnout“ v důsledku prostředků předvídaných zákonem (např. přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu, obnovy řízení dle § 100 a násl. správního řádu, nebo úspěšné správní žaloby proti rozhodnutí dle § 65 a násl. soudního řádu správního). Takovým prostředkem však není pouhá skutečnost, že žadatel podá po právní moci novou, obsahově shodnou žádost.
42. Žalovaný vůči žalobkyni neporušil ani svoji poučovací povinnost. Žalobkyně měla možnost se dopředu seznámit s dotačním rozhodnutím i s jeho podmínkami. Zároveň čestně prohlásila, že je seznámena s příslušnou právní úpravou. Žalovaný neměl povinnost dopředu posuzovat výdaje, které bude chtít žalobkyně uplatnit a předběžně ji poučovat, zda jsou způsobilé, nebo ne. Na dotaci obecně neexistuje právní nárok (§ 14 odst. 1 rozpočtových pravidel) a za dodržení dotačních podmínek odpovídá příjemce dotace. Ani případná skutečnost, že poskytovatel peněžních prostředků neupozornil příjemce na nesrovnalosti při provádění projektu, na nějž je dotace poskytována, ač v době rozhodování o poskytnutí dotace o nich musel vědět, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost (srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 15/2012-38).
43. První okruh žalobních námitek není důvodný.

44. Soud se dále zabýval namítanými nedostatky správního uvážení.
45. S žalobkyní lze souhlasit v tom, že § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech dává žalovanému možnost správního uvážení. Věta první tohoto ustanovení v části před středníkem stanoví, že *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta*.
46. Správní uvážení může soud přezkoumat pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování, zda správní orgán správního uvážení nezneužil, či nepřekročil jeho meze a zda premisy úsudku správního orgánu byly zjištěny řádným procesním postupem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 4. 2. 2021, čj. 7 Afs 314/2019-21, bod 43 až 45 a judikatura tam citovaná).
47. Žalovaný z výše uvedených mezí nevybočil. V napadeném rozhodnutí srozumitelně vyložil, jakými skutečnostmi se při svém správním uvážení řídil. Vysvětlil, proč nepovažuje první a druhou žádost za jednu jedinou, a vypořádal se i s argumentací žalobkyně ohledně přípisu ředitele odboru. K žalobkyní navrhané možnosti, aby v rámci svého uvážení rozhodl dotaci vyplatit, uvedl, že žalobkyně jednoznačným způsobem porušila dotační podmínky a zdůraznila význam zásady rovného zacházení. Takové odůvodnění správního uvážení je zcela dostatečné a žalovaný v rámci něj ze zákonných mezí nevybočil. Skutečnost, že žalobkyně s výsledkem správního uvážení žalovaného nesouhlasí, nečiní uvážení nezákonné.
48. Ze shodných důvodů není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť žalovaný důvody svého rozhodnutí dostatečně osvětlil a s námitkami žalobkyně se přezkoumatelným způsobem vypořádal.
49. Ani druhý okruh žalobních námitek není důvodný.
50. Třetí okruh námitek se týkal řízení o první žádosti. Rozhodnutí o zastavení řízení o první žádosti není předmětem nynějšího řízení a bylo samostatně soudně přezkoumatelné. Soud ho proto nemůže přezkoumávat v rámci nyní podané žaloby. Třetím okruhem námitek, které i sama žalobkyně označila za ne zcela relevantní pro nyní projednávanou věc, se proto soud podrobně nezabýval.

VII. Závěr a náklady řízení

51. Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. Žalobu proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
52. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně s podanou žalobou neuspěla, proto jí právo na náhradu nevzniklo. Žalovaný byl sice ve věci plně úspěšný, nicméně mu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti. Proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. září 2021

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu